

П. Делирадевъ

Тримата съседи

Думата ми е за тримата съседи: *Юрушки-чалъ*, *Суха-вапа* и *Налбантъ*. Три рилски върха — три планински великана, залутани въ потайнитѣ дебри на великата Рилска пустиня. Разположени сж въ южна посока и заематъ часть отъ вододѣлното било между Искъръ и Места. Дветѣ рилски рѣки, споредъ народното предание, били братъ и сестра. Майка имъ Рила ги много обичала и ги учила на сговоръ. Но палавитѣ планинчета постоянно се дърлѣли помежду си. Отчаяната майка вдигнала отъ тѣхъ ржка и ги проклела така:

— Като излѣзатъ отъ нейнитѣ майчини прегръдки, никога вече да не се чуятъ и видятъ!

И така станало. Места хукнала на югъ да дири синитѣ и топли води на Бѣло море, а вироглавиятъ Искъръ предпочелъ дружбата съ мѣтния Дунавъ и бурливото Черно море.

Между скаранитѣ бдятъ безмълвни трима великани и съ свито сърдце гледатъ хорскитѣ свади.

Най-стариятъ и най-високиятъ е *Юрушки чалъ* — 2769 метра. Нареченъ е съ старината дума чалъ, защото е обширно и тучно планинско пасище, а още и юрушки — по името на малоазиатскитѣ пастири, нахълтали изъ нашитѣ планини следъ турското нашествие. На тѣхъ особено много допаднали широкитѣ пасища на Родопитѣ и Рила. Като пастири, тѣ вече изчезнаха, но много имена на рѣки, върхове, мѣстности,